

Årsberetning 2002

advokat*nævnet*

Forord

I medfør af retsplejelovens § 145 a afgiver Advokatnævnet hermed den årlige beretning om sin virksomhed.

Beretningen vil kunne læses på Advokatnævnets hjemmeside (www.advokatnaevnet.dk).

Også i år er omtalt nogle sager, som vi tror har mere almindelig interesse. Sekretariatet har i tilknytning hertil omtalt, hvilke mere generelle synspunkter, der ligger til grund for nævnets fastlæggelse af »god advokatskik« på de pågældende områder.

Asbjørn Jensen,
formand for Advokatnævnet

Udgiver:

Advokatnævnet

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Tlf. 33 96 97 98

Fax 33 36 97 50

www.advokatnaevnet.dk

Redaktion:

Advokatnævnets sekretariat

Layout, repro og tryk:

Jørn Thomsen Offset A/S

Essen 22 · 6000 Kolding

Indholdsfortegnelse

1. Nævnets medlemmer og sekretariatets ansatte	side 4
2. Indledning	side 6
3. Om Advokatnævnet	side 6
4. Nævnets arbejdsform	side 8
5. Nævnets virksomhed	side 9
6. Sekretariatet	side 14
7. Udvalgte sager	side 17
8. Statistik	side 34

1. Nævnets medlemmer og sekretariatets ansatte

Nævnet:

- formandskab
 - Højesteretsdommer Torben Melchior (formand)
(indtil 31/10 2002)
 - Højesteretsdommer Asbjørn Jensen (formand) (fra 1/11 2002)
 - Landsdommer Bent Thrane, Vestre Landsret (næstformand)
 - Dommer Lars Ryhave, Nyborg (næstformand)

- offentligheds-
repræsentanter
 - Amtsrådsmedlem Jens Brunsgaard, København
 - Statsaut. revisor Eva Fisker, København
 - Adm.dir. Niels Hofman Laursen, København
 - Formand for FT-A, Eva Munck, København
 - Tidligere formand for Forbrugerrådet, Kirsten Nielsen,
København
 - Sekretær i LO, Finn Sørensen, København

- advokat-
medlemmer
 - Jørgen Boe, København
 - Finn Christiansen, Holbæk
 - Peder Fihl, Aalborg
 - Anne Birgitte Gammeljord, København
 - Niels Kahlke, København
 - Hans Kjærgaard, Århus
 - Palle Niss, Sønderborg
 - Palle Petersen, Svendborg
 - H. C. Vinten, København

Sekretariatet:

■ jurister

Lars Økjær Jørgensen, sekretariatschef (orlov fra 1/8 2002)

Pia Birkegård, konstitueret sekretariatschef fra 1/8 2002

Birgitte Gram Blenstrup

Betina Johansen (orlov indtil 27/9 2002)

Lise Nerhus Jacobsen

Mette Rygaard (fra 1/2 2002)

■ sekretærer

Patricia De Moor (indtil 31/7 2002)

Betina Høireby (indtil 30/4 2002)

Jytte Møllergård

Dorrit Reichel

Hanne Sattrup (fra 1/7 2002)

Annette Løchte (fra 1/8 2002)

■ studenter

Merete Mølborg (indtil 30/6 2002)

Anne Skytte Thorstholm (fra 1/7 2002)

2. Indledning

adresse Advokatnævnets sekretariat har adresse i Advokaternes hus, Kronprinsessegade 28, 1306 København K, hvor også nævnets møder afholdes.

obligatorisk medlemsskab Advokatnævnet kan behandle klager over medlemmer af Det danske Advokatsamfund. Alle advokater i Danmark skal være medlemmer af Advokatsamfundet.

Årsberetningen indeholder først en gennemgang af, hvorledes nævnet arbejder. Dernæst følger omtale af en række udvalgte sager og endelig statistikker vedrørende beretningsåret sammenholdt med tidligere år.

3. Om Advokatnævnet

disciplinærnævn Advokatnævnet er et lovbestemt og uafhængigt klagenævn, oprettet af Advokatsamfundet efter reglerne i retsplejelovens § 144, stk. 1. Advokatnævnet er som en del af den offentlige forvaltning omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven. Nævnets medlemmer er undergivet lovgivningens regler om tavshedspligt.

Det er gratis at klage til Advokatnævnet.

Advokatnævnet har 18 medlemmer. 3 medlemmer er dommere fra henholdsvis Højesteret, landsret og byret. Dommerne ud-

peges af Højesterets præsident. 6 medlemmer er offentlighedsrepræsentanter, der ikke må være advokater. Disse medlemmer udpeges af Justitsministeren. Endelig er 9 medlemmer advokater, der vælges af Advokatsamfundets medlemmer.

formål

Advokatnævnet behandler klager over advokaters salær og adfærd.

Salærsager behandles i første omgang af én af de lokale kredsbestyrelser. Kredsbestyrelsens afgørelse kan indbringes for Advokatnævnet, der i henhold til retsplejelovens § 126, stk. 2, vurderer, hvorvidt salæret er rimeligt. Advokatnævnet kan godkende eller nedsætte salæret.

I adfærdssager (også kaldet disciplinærsager) vurderer nævnet, om advokaten har handlet i strid med god advokatskik. Reglen herom findes i retsplejelovens § 126.

god advokatskik

God advokatskik fastlægges af Advokatnævnet gennem afgørelser i de enkelte klagesager. Advokatrådets advokatetiske regler for advokater er ikke bindende for Advokatnævnet, men kan være vejledende, når Advokatnævnet skal afgøre, om en advokats adfærd er i overensstemmelse med god advokatskik.

lov og bekendtgørelser

Reglerne om behandling af salærklager findes i retsplejelovens kap. 15 a (§§ 146 til 147 a). Til lovreglerne hører Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 284 af 22. juni 1983 om advokatkredsenes bestyrelseres behandling af klager over advokaters vederlag og om bistand til Advokatnævnet.

Reglerne om behandling af disciplinærklager findes i retsplejelovens §§ 147 b til 147 f og i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 188 af 21. marts 2002 om Advokatnævnets virksomhed.

4. Nævnets arbejdsform

plenum-
og afdelings-
behandling

Nævnets 18 medlemmer arbejder både i plenum og i afdelinger. Principielle sager, sager om frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed og sager, som vedrører ophævelse af en frakendelse, skal så vidt muligt behandles i plenum. Se eksempelvis side 18. Langt de fleste sager falder uden for denne kategori og behandles i en af de tre nævnsafdelinger.

Nævnet mødes ca. 1 gang om måneden og har i beretningsåret afholdt 11 møder.

beslutnings-
dygtighed

For at nævnet er beslutningsdygtigt, skal der i plenumsager deltage mindst 10 medlemmer, hvoraf de 4 skal være offentlighedsrepræsentanter. Ved behandling af afdelingssager skal der mindst deltage 4 medlemmer. De deltagende medlemmer skal være fordelt ligeligt mellem på den ene side advokater og på den anden side dommere og offentlighedsrepræsentanter. I tilfælde af stemmelighed er formandens (dommerens) stemme afgørende.

cirkulation

Forud for møderne rundsendes sagsakterne mellem nævnsmedlemmerne, således at alle har gennemlæst sagen inden mødet.

offentlighed

Nævnets møder er normalt ikke offentlige, og sagerne behandles på grundlag af parternes skriftlige indlæg og fremsendte bilag. Normalt er sagerne så godt oplyst med parternes indlæg, at der ikke er behov for, at parterne giver personligt møde for nævnet, men sagens parter har ret til at give møde for nævnet og udtale sig, når deres sag behandles. I beretningsåret mødte en eller begge parter personligt for nævnet i 10 sager. Parterne forlader mødet, inden nævnet træffer afgørelsen.

vidner
Formanden for nævnet kan tillade, at andre end sagens parter indkaldes for at afgive forklaring. Desuden kan formanden bestemme, at parter eller vidner skal afhøres i byretten. Ingen af disse muligheder blev anvendt i beretningsåret.

advokat-
repræsentation
Sagens parter kan møde med advokat. I sager, hvor der er nedlagt påstand om frakendelse af retten til at drive advokatvirksomhed, skal nævnet udpege en forsvarer, hvis advokaten ikke selv har valgt en sådan.

I andre disciplinærsager har nævnet mulighed for at udpege en forsvarer for indklagede. Nævnet kan i alle disciplinærsager udpege en advokat for klageren. Disse muligheder benyttes yderst sjældent, og de er ikke benyttet i beretningsåret.

Advokatrådet kan, når det rejser disciplinærsager for nævnet, udpege en advokat til at virke som anklager. Dette sker i praksis altid i frakendelsessager og i andre større eller principielle sager.

5. Nævnets virksomhed

sagstyper
Advokatnævnet behandler to former for klager: disciplinærklager og salærklager.

En disciplinærklage er en klage over en advokats adfærd i forbindelse med dennes varetagelse af en sag. En salærklage er en klage over advokatens salær for den bistand, han har ydet. Advokatnævnet behandler alene salærklager, i det omfang parterne indbringer kredsbestyrelsens salærkendelse for nævnet.

hvem kan klage? Både klienter, advokater og andre, der har retlig interesse heri, kan indbringe en sag for Advokatnævnet. Advokatrådet, som er den politiske bestyrelse for Advokatsamfundet, har tilsynet med advokaterne. I den forbindelse kan Advokatrådet rejse sag mod en advokat ved nævnet.

klagefrister Disciplinærklager skal efter retsplejelovens § 147 b, stk. 2, indbringes inden 6 måneder efter, man er blevet bekendt med det forhold, man vil klage over. Der er ingen lovbestemt frist for indgivelse af salærklager for kredsbestyrelsen. Fristen for indbringelse af kredsbestyrelsernes salærkendelser for nævnet er 4 uger for begge parter.

afvisning Når nævnet modtager en klage, opretter sekretariatet sagen og skriftvekslingen begynder.

En klage kan forhåndsafvises, uden at den forelægges for kredsbestyrelsen eller nævnet, hvis:

1. klagen er indgivet for sent
2. klagen bedømmes som åbenbart grundløs
3. klagen efter sin beskaffenhed ikke kan behandles af nævnet, eller
4. klageren ikke har den fornødne retlige interesse.

Reglerne om forhåndsafvisninger findes i retsplejelovens § 147 b, stk. 2 og stk. 3, og i bekendtgørelse nr. 188 af 21. marts 2002 om Advokatnævnets virksomhed.

Diagram nr. 8 bagerst i beretningen viser, hvor mange klager der er afvist i beretningsåret.

Sekretariatet træffer i første omgang beslutning om afvisning

af disciplinærklager, som er indgivet efter 6-månedersfristens udløb, og om afvisning af salærklager, når kredsbestyrelsens kendelse er indbragt efter 4-ugersfristen. Sekretariatets beslutning kan indbringes for nævnets formand, som kan fastholde beslutningen eller dispensere fra fristen, hvis fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Når sekretariatet vurderer, at en adfærdsklage er åbenbart grundløs, sendes klagen til kredsbestyrelsens formand med forslag om, at sagen videresendes til nævnsafdelingens formand med indstilling om, at sagen afvises. Nævnsafdelingens formand træffer herefter den endelige beslutning om afvisning.

Klager, som efter sekretariatets vurdering efter deres beskaffenhed ikke kan behandles af nævnet, sendes ligeledes med sekretariatets indstilling til kredsbestyrelsens formand til udtalelse, før nævnsafdelingens formand træffer sin beslutning. Det kan eksempelvis være klager, som af bevismæssige årsager falder uden for rammerne for Advokatnævnets virksomhed.

Beslutninger om afvisning, som er truffet af en nævnsafdelings formand, er endelige og kan således ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

realitetsbehandling

I sager, der skal realitetsbehandles af nævnet, forestår sekretariatet skriftvekslingen i sagerne, dvs. at parterne får lejlighed til at komme med yderligere indlæg i sagen, herunder at kommentere modpartens indlæg. Sekretariatet sender herefter sagerne til kredsbestyrelsen, der afgiver indstilling. Sagerne er nu klar til behandling i nævnet.

nævnets afgørelser

Såfremt nævnet i en adfærdsklagesag finder, at en indklaget advokat har tilsidesat god advokatskik, fastsætter nævnet en sank-

tion. Nævnet kan som sanktion give advarsel, irettesættelse eller bøde, herunder tvangsbøde. Herudover kan Advokatnævnet frakende en advokat retten til at drive advokatvirksomhed.

I salærklagesager kan nævnet godkende salærets størrelse eller bestemme, at vederlaget skal nedsættes eller bortfalde. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

frakendelse

Nævnet frakender i praksis ikke retten til at drive advokatvirksomhed, uden at Advokatrådet har nedlagt påstand herom. Når rådet nedlægger frakendelsespåstand, sker det ofte i sager, som rådet selv har rejst for nævnet.

Advokatrådet kan også indtræde i verserende disciplinærsager, hvis rådet mener, at betingelserne for frakendelse er tilstede. Advokatrådet indtrådte i beretningsåret i tre klagesager mod en og samme advokat. Rådet havde i forvejen selv rejst sag mod den pågældende med påstand om frakendelse af bestallingen. Sagen resulterede i, at den pågældende i 2003 fik frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed.

Nævnets afgørelse om frakendelse skal offentliggøres med navns nævnelse. Offentliggørelse sker i Statstidende og i Advokatsamfundets blad Advokaten.

Advokatnævnets frakendelser af retten til at udøve advokatvirksomhed kan til enhver tid ophæves af nævnet, jf. retsplejelovens § 147 f, stk. 1. Så vidt ses er dette aldrig sket.

domstolsprøvelse i frakendelsessager

En frakendt advokats begæring til Justitsministeriet om indbringelse af nævnets frakendelse for landsretten, har ifølge retsplejelovens § 147 e stk. 3, opsættende virkning. Det vil sige, at

landsretten ved kendelse kan udelukke den pågældende fra at udøve advokatvirksomhed, indtil sagen er endeligt afgjort.

salærsager
for retten

Nævnets kendelse i salærsager kan ikke indbringes for domstolene, men hver af parterne kan for domstolene anlægge retssag mod modparten vedrørende salæret.

domstolsprøvelse
i adfærdssager

Den indklagede advokat, hvis adfærd er blevet sanktioneret af nævnet, kan indbringe nævnets kendelse for domstolene. Advokaten udtager da stævning mod Advokatnævnet ved landsretten.

I beretningsåret 2002 blev der afsagt 15 endelige domme i sager, hvor nævnets kendelser i adfærdssager var til prøvelse. Af disse blev 2 afsagt af Højesteret, 10 af Østre Landsret og 3 af Vestre Landsret. I 14 af de 15 endelige domme stadfæstede retten nævnets kendelse, idet retten dog i 2 sager nedsatte sanktionen. I én sag blev nævnets kendelse ændret, således at advokaten blev fri-fundet. For retten fremkommer ofte nye oplysninger og vidneforklaringer, som ikke forelå ved nævnets behandling af sagerne. Nævnet er ikke indrettet til at foranstalte bevisførelse i samme omfang som domstolene, og der kan derfor være forskel i det grundlag, nævnet bedømmer en sag på, og det grundlag, retten i samme sag træffer sin afgørelse ud fra.

I andre sager end sager vedrørende frakendelse af advokatbestillingen kan nævnet efter retsplejelovens § 147 c, stk. 5, offentliggøre afgørelse mod en advokat. Offentliggørelse med angivelse af advokatens navn sker, hvis nævnet skønner, at kendskab til kendelsen har åbenbar betydning for valg af advokat, og hvis advokatens adfærd samtidig viser, at der er risiko for gentagelse. Offentliggørelse er hidtil sket i en lokal avis samt i en eller flere landsdækkende aviser. Nævnet offentliggjorde i beretningsåret sager vedrørende to advokater.

6. Sekretariatet

ansatte	I sekretariatet arbejder 5 jurister, 4 sekretærer og 1 jurastuderende.
forberedelse af klagesager	<p>Sekretariatet forestår forberedelsen af klagesager, herunder indhentelse af parternes indlæg og nødvendige oplysninger og bilag.</p> <p>Endvidere står sekretariatet for den praktiske planlægning og gennemførelse af nævnets møder, for referat af møderne, udarbejdelse af udkast til kendelserne og fremsendelse af den færdige kendelse til parterne.</p>
bistand til kredsbestyrelser	Sekretariatet bistår de lokale kredsbestyrelser i forbindelse med behandlingen af salærklager og forberedelse af adfærdsklager.
telefoniske henvendelser	<p>Sekretariatet bruger megen tid på at besvare telefoniske henvendelser fra især borgere og advokater, men også fra offentlige myndigheder. Henvendelserne er af meget forskellig karakter og vedrører alt fra råd og vejledning om indgivelse af klager, orientering om rimelige salærer – herunder inkassosalærer – til vurdering af, om en given adfærd er i strid med god advokat-skik. Mange spørgsmål handler om problemer i forbindelse med ejendomshandler, personskadeerstatningssager og dødsbobe-handling. Sekretariatet rådgiver tillige om muligheden for henvendelse til de etablerede advokatvagter. Endelig ringer parterne i klagesagerne ofte med spørgsmål til de konkrete klagesager.</p> <p>Sekretariatet har fast telefontid hverdage kl. 9.30-12.30, torsdag dog 10.00-12.30.</p>

orientering om nævnspraksis

Sekretariatet udarbejder resumé af udvalgte advokatnævnskendelser, der typisk er af almindelig interesse og/eller med et principielt indhold. Disse resuméer bringes i Advokatsamfundets blad *Advokaten* i anonymiseret form og på nævnets hjemmeside (www.advokatnaevnet.dk).

Endvidere har sekretariatet i artikler i 2002 omtalt nævnspraksis på en række områder. Artiklerne har omfattet følgende:

■ *Advokaten* nr. 4 side 91

Aftalt salærramme

Artiklen omtaler en kendelse fra nævnet, hvorved nævnet nedsatte en advokats salær under henvisning til, at advokaten havde oplyst en salærramme til sin klient ved sagens start og ikke senere oplyst, at salæret ville overstige dette beløb.

■ *Advokaten* nr. 4 side 91

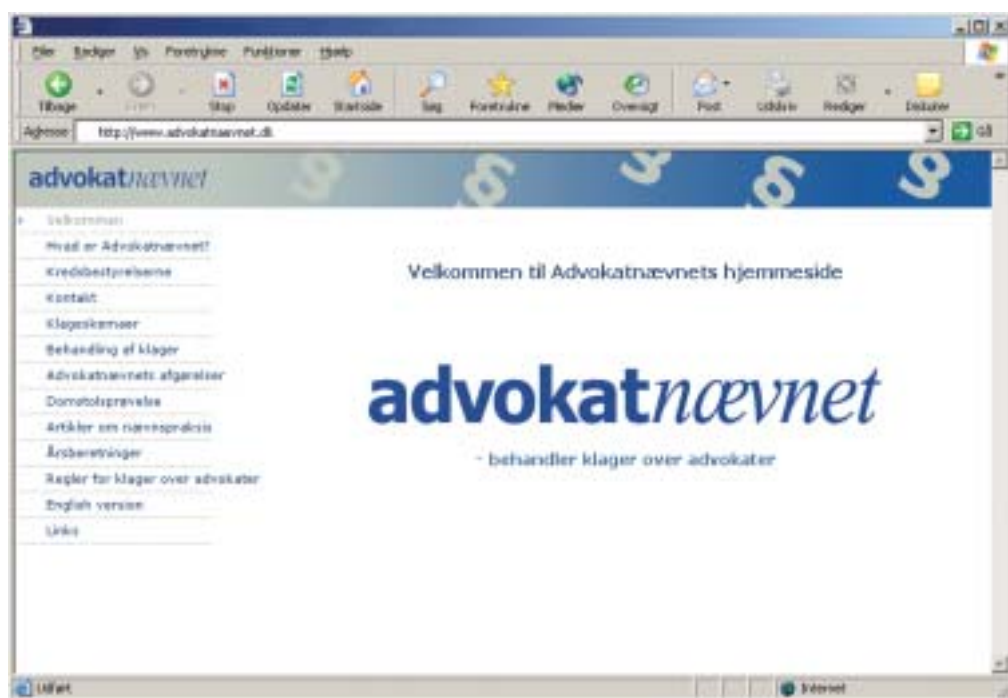
Kollegiale klager

I artiklen oplyses, at nævnet ikke finder det kritisabelt, at en advokat klager over en anden advokat, medmindre der er tale om chikane.

■ *Advokaten* nr. 11 side 257

God advokatskik i inkassosager

I artiklen oplyses, at Advokatnævnet havde drøftet sin praksis i sager om inkassobehandling, idet nævnets praksis var blevet kritiseret af flere advokater i artikler i bladet. Nævnets drøftelse var mundet ud i en beslutning om, at nævnet fortsat finder det i strid med god advokatskik, hvis en advokat tager en bestridt fordring til inkasso.

7. Udvalgte sager

I lighed med de sidste tre årsberetninger indeholder denne beretning en omtale af afgørelser fra Advokatnævnet i en række udvalgte sager. I denne beretning er omtalen af de enkelte afgørelser indledt med en kort forklaring om, hvilke hensyn der ligger bag de trufne afgørelser, og dermed hvilke vurderinger nævnet foretager i forbindelse med behandlingen af klagesagerne.

I retsplejelovens § 126 er bestemt, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer overens med god advokatskik, herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv tilsiger, og sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed. Det er Advokatnævnets opgave ved behandlingen af de enkelte klagesager at afgøre, om advokaterne har handlet i strid med god advokatskik.

almindelige
principper

Interessekonflikt

Det er af stor betydning for forholdet mellem advokaten og klienten, at advokaten er fuldstændig uafhængig af andre interesser, og at advokaten overholder sin tavshedspligt. Disse to elementer er fundamentale for klientens tillid til advokaten, og dermed for klientens lyst/villighed til at give personlige og fortrolige oplysninger til advokaten, således at sagen kan behandles bedst muligt. Ved behandling af klager finder Advokatnævnet, at en advokat har overtrådt god advokatskik, hvis han bistår eller rådgiver en klient i en sag, hvori han har andre interesser. Det samme gælder, hvis advokaten tidligere har bistået modparten vedrørende samme forhold eller vedrørende forhold af betydning for sagen. En klient skal ikke være i tvivl om,

at de oplysninger, han giver sin advokat er fortrolige, og at de ikke vil kunne blive brugt imod ham senere. Nedenfor refereres to sager, hvor nævnet har taget stilling til en klage over, at advokaten bistod en part, selvom der var en interessekonflikt.

Kendelse af
4. september 2002,
j.nr. 02-0401-01-2726

Modstridende interesser mellem advokatens klient og advokatens kompagnon

A blev i forbindelse med salg af et selskab repræsenteret af advokat Y og revisor D. Der blev senere fra bl.a. skattemyndighedernes side rejst krav mod A med henvisning til, at det solgte selskab var tømt for midler i forbindelse med salget. Advokat X indtrådte som advokat for A, men repræsenterede samtidig revisor D og advokat Y, der var hans fader og kompagnon. Advokat X førte forligsforhandlinger med de involverede parter, og den 17/4 2001 fremkom et forligsforslag fra A's modpart. Advokat X tiltrådte den 18/4 2001 forligsforslaget på vegne A og advokat Y. Han orienterede samtidig A om forligsforslaget og anbefalede forliget, men han meddelte ikke, at han havde tiltrådt forligsteksten. Den 3/5 2001 meddelte A, at man ikke kunne tiltræde forliget. A klagede herefter over advokat X's adfærd i sagen.

Advokatnævnet fandt, at advokat X havde handlet i strid med god advokatskik ved både at have repræsenteret A og advokat Y, da disse havde modstridende interesser i sagen. Nævnet kritiserede tillige, at advokat X havde tiltrådt forliget uden bemyndigelse fra A. Nævnet pålagde advokat X en bøde på 10.000 kr.

Kendelse af
31. oktober 2002,
j.nr. 02-0401-01-1617

Advokaten havde tidligere bistået sin klients modpart

A og hendes samlever havde i april 2001 fået rådgivning af advokat X i forbindelse med overvejelser omkring et køb af en

fast ejendom. Handlen blev imidlertid ikke gennemført. A anlagde i maj 2001 forældremyndighedssag mod sin tidligere ægtefælle M, der herefter rettede henvendelse til advokat X med anmodning om bistand. A indgav klage og gjorde gældende, at advokat X havde tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere M i en sag mod hende, når han tidligere havde været advokat for hende. Endvidere klagede hun over, at advokaten havde tilsidesat sin tavshedspligt, idet hendes flytteplaner kom frem under forældremyndighedssagen. Advokaten forklarede, at han ikke i forbindelse med sin rådgivning til A havde fået oplysninger, der kunne udgøre en utilbørlig fordel for M, og at oplysningen om A's flytteplaner stammede fra social- og sundhedsforvaltningen.

Advokatnævnet udtalte i sin kendelse følgende:

”8 medlemmer bemærker:

Advokat [X] blev i begyndelsen af april 2001 kontaktet af [A] og hendes nuværende samlever vedrørende et påtænkt huskøb. Der er ikke nogen sammenhæng mellem denne sag og den efterfølgende forældremyndighedssag, og sagen vedrørende huskøbet, der blev afregnet den 30/4 2001, kan efter vores opfattelse ikke i sig selv medføre, at advokat [X] er afskåret fra at repræsentere [M] under forældremyndighedssagen. Der er ikke holdepunkter for at antage, at advokat [X] i forbindelse med [A's] henvendelse til ham vedrørende huskøbet har fået oplysninger om forløbet af samværet med barnet eller andre oplysninger, der – hvis de blev videregivet af advokat [X] – ville være en fordel for [M] under forældremyndighedssagen. Vi bemærker herved, at det fremgår af brevet af 28/6 2001 fra social- og sundhedsforvaltningen, at han inden sin henvendelse til advokat [X] var bekendt med, at barnet skulle flytte til en anden børnehave. Under disse omstændigheder kan det endvidere ikke tillægges selv-

stændig betydning, at [A's advokat] havde opfordret advokat [X] til at udtræde af sagen. På denne baggrund finder vi, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at advokat [X] har tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere [M] i forældremyndighedssagen. Vi stemmer derfor for at frifinde advokat [X].

6 medlemmer bemærker:

Vi lægger til grund, at der, umiddelbart før advokat [X] påtog sig forældremyndighedssagen for [A's] tidligere ægtefælle, var etableret et klientforhold mellem hende og advokat [X] i forbindelse med hendes påtænkte køb af en ejendom. Uanset om samværs- eller forældremyndighedsspørgsmål har været drøftet under mødet den 2/4 2001, finder vi, at advokat [X] under de foreliggende omstændigheder burde have afstået fra at påtage sig forældremyndighedssagen for [A's] tidligere ægtefælle eller have udtrådt af sagen, da hun via sin advokat anmodede herom. Vi finder, at advokat [X] herved har handlet i strid med god advokatskik, jfr. herved også de advokatetiske regler pkt. 2.3.3. Det forhold, at [A] selv har valgt en anden advokat, kan ikke føre til et andet resultat. Vi stemmer derfor for, at advokat [X] tildeles en irettesættelse.

Som følge af stemmeafgivningen frifandt nævnet advokat X.

forholdet til klienten

Salærberegning

En advokat er som udgangspunkt altid berettiget til overfor sin klient at beregne salær for sin bistand, medmindre der er indgået anden aftale. I retsplejelovens § 126 stk. 2, er det bestemt, at advokaten ikke må kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt. Advokatnævnet skal derfor i forbindelse med klager over advokaters salærer vurdere, om salæret er rimeligt. Ved denne vurdering ser nævnet bl.a. på følgende forhold:

- a. hvilken type sag, der er tale om (erhvervs-sag/privat sag),
- b. hvilken type arbejde, der er udført (ekspeditions-mæssigt arbejde/specialistråd-givning),
- c. størrelsen af de værdier, som sagen vedrører,
- d. sagens betydning for klienten,
- e. det tidsforbrug, som advokaten har haft på sagen,
- f. resultatet af arbejdet og
- g. det ansvar, der for advokaten følger af sagsbe-handlingen.

Udover denne vurdering har det betydning om advokaten på anden måde har givet sin klient forventning til salærets størrelse.

Kendelse af 14/2 2002,
j.nr. 02-0301-01-0819

Oplyst forventet salær var bindende for advokaten

A rettede henvendelse til advokat X med anmodning om bistand med ansøgning om opholdstilladelse. Advokat X oplyste, at salæret ville være inden for en salærramme på 5.000 kr. A betalte beløbet, og advokaten påbegyndte sin bistand. Da advokaten havde afsluttet sin arbejde, afregnede han et salær på 8.500 kr. inkl. moms. A klagede over salæret. Kredsbestyrelsen godkendte salærets størrelse. A indbragte afgørelsen for Advokatnævnet, der udtalte følgende:

”Som anført af kredsbestyrelsen er det ikke bevist, at der var indgået en salæraftale. Det må endvidere lægges til grund, at advokat [X] har anvendt 8 timer på sagen, herunder at der er afholdt 3 møder.

Herefter udtaler 11 medlemmer:

Da advokat [X] påtog sig at yde bistand i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelse, oplyste han [A] om en “honorar-

ramme” på 5.000 kr. incl. moms, og [A] deponerede i overensstemmelse hermed 5.000 kr. Honoraroverskridelsen på 3.500 kr. incl. moms skyldtes, at yderligere arbejde var nødvendigt på grund af [A]s ændrede økonomiske forhold.

Honorarrammen på 5.000 kr. må anses som et overslag, og en klient må i et tilfælde som det foreliggende være berettiget til at gå ud fra, at salæret ikke væsentligt overstiger overslaget. Da det viste sig, at arbejdet ville være af et større omfang end forudsat, og at dette ville medføre en væsentlig overskridelse af overslaget, påhvilede det derfor advokat [X] at underrette [A] herom, således at han kunne tage stilling til, om han ønskede det yderligere arbejde udført.

Da advokat [X] ikke gav [A] sådan underretning, finder vi, at han ikke er berettiget til det opkrævede salær. Da der heller ikke er grundlag for at fravige overslaget, stemmer vi for at nedsætte salæret til 4.000 kr. excl. moms.

I medlem udtaler:

Af de grunde, der er anført af kredsbestyrelsen, finder jeg, at kredsbestyrelsens kendelse bør stadfæstes.”

Som følge af resultatet af stemmeafgivningen nedsatte nævnet advokatens salær til 5.000 kr. inkl. moms.

Selvom en advokat og en klient kan indgå aftale om salærets størrelse og/eller om, at sagen skal afregnes efter anvendt tid, kan Advokatnævnet alligevel nedsætte salæret, hvis nævnet finder, at salæret er urimeligt højt. Et eksempel herpå er følgende sag:

Et advokatfirma havde beregnet et salær på 155.000 kr. ekskl. moms for bistand i forbindelse med fremsættelse og gennemførelse af krav om erstatning, herunder gennemførelse af retssag ved Østre Landsret, hvorunder klienten opnåede en erstatning på 870.000 kr. og fik tillagt sagsomkostninger på 70.000 kr. Det blev under klagesagen oplyst, at der var indgået aftale om afregning efter anvendt tid, og at advokatfirmaet havde anvendt 103 timer og 55 minutter på sagen.

Kredsbestyrelsen nedsatte salæret med følgende begrundelse: ”I henhold til retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt. Denne regel gælder også i sager, hvor der er indgået aftale om afregning efter medgået tid, idet bestemmelsen er afgørende for, hvilket vederlag en advokat maksimalt kan kræve af en klient. Kredsbestyrelsen finder det registrerede tidsforbrug for en sag af den omhandlede karakter meget højt og finder under hensyntagen til de involverede værdier, sagens omfang og det opnåede resultat, at salæret passende kan fastsættes til 75.000 kr. ekskl. moms.”

Advokatfirmaet indbragte afgørelsen for Advokatnævnet og påstod salæret på 155.000 kr. godkendt. Firmaet gjorde bl.a. gældende, at timeforbruget var sædvanligt i en sag som den omhandlede, og at salæret også i øvrigt var rimeligt.

Advokatnævnet stadfæstede kredsbestyrelsens kendelse med følgende afgørelse:

”Uanset at der er indgået aftale om afregning efter medgået tid, tiltræder nævnet, at det under hensyn til de involverede værdier,

sagens omfang og resultat ikke er berettiget at afregne alene efter medgået tid. Nævnet har herved også taget hensyn til, at sagen hovedsageligt er behandlet af 2 advokater, hvoraf en havde fået sagen godkendt som prøvesag.

Nævnet finder herefter ikke grundlag for at ændre kredsbestyrelsens fastsættelse af salæret og stadfæster derfor kendelsen.”

Kendelse af

31. oktober 2002,

j.nr. 02-0309-01-3075.

Salær for bobehandling anslået i boets åbningsstatus

I denne sag blev det drøftet, om en advokat, der behandlede et dødsbo, var bundet til alene at beregne salær i overensstemmelse med, hvad der var anslået i den åbningsstatus, der blev udarbejdet i forbindelse med bobehandlingens begyndelse. Advokaten havde i åbningsstatus anført en anslået udgift for boets behandling til 30.000 kr. Boets samlede aktiver var værdisat til 4.117.238 kr. og omfattede bl.a. en fast ejendom, en bil, værdipapirer og bankindestående. Boet var skattepligtigt. Bobehandlingen omfattede stillingtagen til udlæg eller salg af boets aktiver, gennemførelse af salg af den faste ejendom, realisation af værdipapirer m.v., udarbejdelse af selvangivelse samt åbningsstatus og endelig boopgørelse. I boopgørelsen anførte advokaten sit salær til 65.000 kr. ekskl. moms, eller 81.812,50 kr. inkl. moms. Kredsbestyrelsen godkendte salæret under hensyn til sagens karakter, arbejdets omfang, de involverede værdier og det opnåede resultat. Under ankesagen for nævnet lagde klageren vægt på, at advokaten i åbningsstatus havde anslået et langt mindre beløb, og at han på dette tidspunkt var bekendt med boets omfang. Advokaten anførte heroverfor, at åbningsstatus var udarbejdet på et tidspunkt, hvor han ikke kunne forudse de omfattende ekspeditioner og undersøgelser, der var nødvendige.

Der var dissens ved sagens afgørelse i Advokatnævnet, der udtalte følgende:

”7 medlemmer bemærker:

Efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 5, skal åbningsstatus, der bl.a. skal indeholde en fortegnelse over boets aktiver og passiver med værdiangivelser pr. dødsdagen, indsendes til skifteretten senest 6 måneder efter boets udlevering til privat skifte. Oplysningerne om de forventede udgifter til boets behandling må i et vist omfang bygge på et skøn. Åbningsstatus er tilsendt arvingerne, men der foreligger ikke oplysninger om, at de ved stillingtagen til valg af advokat eller ved modtagelse af åbningsstatus over for ham har lagt afgørende vægt på, at udgifterne til boets behandling ikke oversteg det anslåede beløb på 30.000 kr. inkl. moms, der blev angivet i åbningsstatus. Under disse omstændigheder finder vi, at angivelsen ikke har den virkning, at omkostningerne - i mangel af anden aftale - ikke væsentligt må overstige dette beløb. Da der af de grunde, der er anført af kredsbestyrelsen, ikke i øvrigt er grund til at nedsætte salæret, stemmer vi for at stadfæste kredsbestyrelsens kendelse.

5 medlemmer bemærker:

Boets behandling har bl.a. omfattet salg af fast ejendom og udfærdigelse af boselvangivelse, der på grund af boets beholdning af aktier, omfattet af aktieavancebeskatningsloven, ikke har været helt ukompliceret. Når henses til boets øvrige aktiver og passiver samt arveforhold, findes der med rimelighed at være anvendt et tidsforbrug, der berettiger til det beregnede salær på 65.000 kr. med tillæg af moms. I den til arvingerne fremsendte åbningsstatus havde advokat [X] anslået sit salær til 30.000 kr. inkl. moms. På dette tidspunkt må advokaten have forudset det efterfølgende arbejde med bl.a. salg af ejendom og udfærdigelse af selvangivelse. Det er i øvrigt ikke godtgjort over for nævnet,

at arbejdets omfang har været mere omfattende, end hvad advokat [X] må have forudset ved indgivelse af åbningsstatus. Det angivne salær på 30.000 kr. må anses som et skøn, som ikke væsentligt kan forhøjes, medmindre advokaten orienterede arvingerne herom, og disse fortsat ønskede hans bistand. Under hensyn til advokat [X's] tilkendegivelse i åbningsstatus finder vi, at salæret bør nedsættes til 40.000 kr. ekskl. moms.”

Som følge af stemmeafgivningen stadfæstede nævnet kendelsen.

advokatens pligter i forhold til klienten

En advokat skal - som beskrevet i retsplejelovens § 126, stk. 1 - udføre sit hverv for klienten grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til varetagelse af klientens tarv tilsiger, ligesom advokaten skal fremme sagen med den fornødne hurtighed. Disse principper medfører bl.a., at advokaten skal holde sin klient behørigt orienteret om sagens forløb og besvare henvendelser fra klienten. Der kan dog være konkrete forhold, der bevirker, at kravene til advokatens orienteringspligt mindskes, hvilket følgende sag illustrerer:

Kendelse af
2. december 2002,
j.nr. 02-0401-02-0440

Accepteret overordnet information til klient i et større sagskompleks

A blev under en erstatningssag repræsenteret af advokaterne X og Y, der tillige førte erstatningssager for andre skadelidte i samme sagskompleks vedrørende tings- og personskaade samt produktansvar. A's sag blev indbragt for retten, men senere sat i bero på gennemførelse af et antal prøvesager. Advokaterne forelagde A's sag for Arbejdsskadestyrelsen og gennemførte drøftelser med det relevante forsikringsselskab. Der blev senere indgået forlig vedrørende A's tingskaade. A rettede under sagsforløbet en række henvendelser til advokaterne, der ikke besvarede alle henvendelser. Under klagesagen klagede A bl.a. over,

at advokaterne ikke havde besvaret alle hendes henvendelser, at der ikke skete en individuel behandling af hendes sag, at advokat X havde overladt sagsbehandlingen til andre advokater på kontoret, herunder Y, og at hun ikke havde accepteret forliget. Advokatnævnet frifandt advokaterne og udtalte følgende:

“Advokat [X] behandlede fra 1999 en række erstatningskrav mod producent og forhandlere af [P] i et samlet sagskompleks. Det må lægges til grund, at [A] har accepteret, at hendes erstatningskrav blev behandlet under dette sagskompleks sammen med de øvrige tilsvarende erstatningskrav. Denne sagsbehandlingsform medfører bl.a., at den pågældende advokat opnår en større ekspertise og gennemslagskraft over for modparterne, ligesom eventuelle sagsomkostninger i forhold til den enkelte klient bliver lavere. Orientering af klienterne om udviklingen i en sådan samling af ensartede sager vil - bl.a. med henblik på at holde sagsomkostningerne nede - typisk ske i form af cirkulæreskrivelser og lignende generelle meddelelser, og den enkelte klient må derfor i et vist omfang affinde sig med, at svar på spørgsmål må findes i sådanne generelle skrivelser. Det fremgår af sagen, at [A] under sagen har rettet et betydeligt antal henvendelser til advokatkontoret, og det må lægges til grund, at ikke alle henvendelser er blevet besvaret, som en advokat ville have været forpligtet til, hvis hendes sag havde været behandlet som et enkeltstående krav. Under hensyn til den valgte behandlingsform finder Advokatnævnet ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af den af advokaterne [X] og [Y] udviste adfærd med hensyn til orientering og besvarelse af henvendelser fra [A]. Advokatnævnet finder ikke, at der i øvrigt er grundlag for at antage, at advokaterne har handlet i strid med god advokatskik.”

fuldmagt og
bemyndigelse

En klient er altid berettiget til at skifte advokat. Derfor mente Advokatnævnet, at en advokat havde tilsidesat god advokatskik i følgende sag:

Kendelse af 22. januar 2002,
j.nr. 02-0409-01-0969

Advokaten lod klienter underskrive uigenkaldelige fuldmagter

Advokaten havde i flere tilfælde ladet klienter, som han bistod i erstatningsretlige sager, underskrive fuldmagter med følgende indhold:

”UIGENKALDELIG FULDMAGT

Undertegnede

bemyndiger hermed [advokat X] til at føre min sag om erstatning, forsikring, arbejdsskade, sag om pension/invaliderende offentlig såvel som privat og sag mod det offentlige.

I den forbindelse har [advokat X] fuldmagt til:

- at indhente og videregive helbredsmæssige og sociale oplysninger i forbindelse med min arbejdsskadesag, erstatnings-sag og offentlig sag.
- at rejse erstatningskrav.
- at modtage afgørelserne.
- at modtage og kvittere for alle sum-erstatningsbeløb, der udbetales fra ansvars- og ulykkesforsikringer samt fra kapitaliserede arbejdsskadeerstatningsbeløb og endelig efterbetalinger fra private og offentlige pensioner/invaliderende på mine vegne.
- at modtage øvrige erstatnings- og godtgørelsesbeløb udbetalt i anledning af ulykken, hvilke beløb eksempelvis omfatter beløb udbetalt efter EAL §§ 1, 2, 3 m.v.

Der kan indhentes alle nødvendige personlige oplysninger hos

kommunen, hospitaler samt øvrige offentlige myndigheder, herunder materiale som vedrører pensionssager, samt lægejournaler fra såvel privat praktiserende læger som speciallæger, forsikrings- og pensionselskaber og lignende i forbindelse med ovennævntes varetagelse af min sag.

[Advokat X] kan tillige befuldmægtige en læge til at indhente alle lægelige oplysninger, som er fornødne for nærværende sags behandling.”

Klagen blev indgivet af Advokatrådet, der var blevet orienteret om advokatens handlemåde af to statsamter. Advokaten forklarede under klagesagen bl.a., at hans klienter havde været frit stillet med hensyn til at skifte advokat, at andre advokater, som behandler sager af tilsvarende karakter, også benytter uigenkaldelige fuldmagter, og at fuldmagterne var gjort uigenkaldelige alene i klienternes interesse, nemlig for at sikre, at modtagne erstatningsbeløb blev holdt adskilt fra modtagernes øvrige formue og ikke blev gjort til genstand for retsforfølgning, jfr. retsplejelovens § 513. Uden en uigenkaldelig fuldmagt var der risiko for, at klienten kunne blive presset til at få udbetalt erstatningsbeløb for derved at anvende dem til dækning af kreditorer.

Advokatnævnet traf følgende afgørelse:

”En klient har til enhver tid ret til at bringe sin advokats fuldmagt til ophør. Nævnet finder, at advokat [X] har handlet i strid med god advokatskik ved i overensstemmelse med kontorets daværende praksis at have udarbejdet og ladet sine klienter underskrive uigenkaldelige fuldmagter til sig selv, idet klienten herved kunne få den fejlagtige opfattelse, at advokatskifte ville være i strid med fuldmagtsforholdet.”

Nævnet pålagde advokaten en bøde på 10.000 kr.

afregning over for klienten

En advokat er forpligtet til at afregne sagen over for klienten, når sagen er afsluttet. Afregningen skal indeholde salær og af-

holdte omkostninger med fradrag af eventuelle indbetalte acontobeløb og andre indkomne beløb.

Herudover er en advokat forpligtet til at tilbagebetale acontobeløb, hvis der under sagen meddeles fri proces eller retshjælp, hvilket følgende sag illustrerer:

Kendelse af 9. april 2002,
j.nr. 02-0311-01-0575

Advokaten tilbagebetalte ikke acontobeløb efter opnået fri proces

A rettede henvendelse til advokat X med anmodning om bistand med inddrivelse af et erstatningsbeløb. Der blev ansøgt om fri proces til sagen, hvilket dog blev afslået. Advokat X krævede et acontobeløb på 4.000 kr., som A betalte den 23/2 2000. Et par måneder senere blev der på ny ansøgt om fri proces, da der forelå nye oplysninger. Den 8/4 2000 fik A fri proces. Retssagen blev gennemført, og advokaten fik tillagt salær fra retten. Det acontobeløb, som A havde indbetalt blev først tilbagebetalt til A efter, at A havde indgivet klage til Advokatnævnet. Nævnet afgjorde sagen således:

”Advokat [X] findes at have tilsidesat god advokatskik ved ikke straks og uopfordret, da der blev bevilget [A] fri proces, at tilbagebetale det af [A] indbetalte acontosalærbeløb på kr. 4.000 kr.”

Nævnet pålagde advokaten en bøde på 15.000 kr., idet nævnet ved sanktionsfastsættelsen bl.a. lagde vægt på, at advokaten tidligere havde tilsidesat god advokatskik ved en lignende forseelse.

klientkontoforhold

Advokatsamfundet skal føre tilsyn med alle advokater, herunder advokaternes behandling af klientmidler. For at sikre muligheden for at gennemføre dette tilsyn, skal alle advokater af-

give klientkontoerklæring én gang årligt. Reglerne om korrekt afgivelse af klientkontoerklæring er fastsat i ”Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til betroede midler”. Reglerne indeholder bl.a. bestemmelser om, hvilke midler der skal indsættes på en klientkonto, hvorledes der kan hæves fra en klientkonto, og hvorledes indestående midler skal forrentes. Alle klientkontoerklæringer gennemgås af Advokatsamfundet, der i tilfælde af mangler ved erklæringerne eller andre uregelmæssigheder, kan vælge at lade en revisor foretage undersøgelse af advokatens bogholderi. Advokaterne er forpligtet til at medvirke til en sådan undersøgelse.

Hvis en advokat ikke indsender sin klientkontoerklæring, eller hvis der konstateres andre uregelmæssigheder, kan Advokatrådet indbringe sagen for Advokatnævnet som en klage over advokatens manglende overholdelse af klientkontovedtægten. Følgende sag viser nævnets reaktion overfor en advokat, der ikke overholdt klientkontovedtægtens regler:

Kendelse af 18. juni 2002,
j.nr. 02-0401-02-0047

Advokat indsendte ikke klientkontoerklæring og medvirkede ikke til gennemførelse af revisorundersøgelse

Ved skrivelser af 9/7 og 3/12 2001 blev det meddelt advokat X, at Advokatsamfundet ønskede at gennemføre en undersøgelse af, om han overholdt reglerne for behandling af betroede midler. Advokaten besvarede ikke henvendelserne, og revisorundersøgelsen kunne ikke gennemføres. Advokatnævnet udtalte følgende:

”Advokatnævnet finder, at advokat [X] ved ikke at have afgivet de i klientkontovedtægtens § 18, jfr. § 14, afkrævede oplysninger samt ved ikke at have givet adgang til at gennemføre den varslede revisorundersøgelse har tilsidesat god advokatskik. Under hensyn til karakteren af dette forhold samt under hen-

syn til advokat [X's] tidligere overtrædelser af klientkontovedtægten pålægges advokat [X] i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 10.000 kr. til statskassen.

Advokatnævnet pålægger endvidere i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 2, advokat [X] under tvang af ugentlige bøder på 5.000 kr. at medvirke til gennemførelse af den i klientkontovedtægten § 14 nævnte undersøgelse.”

Advokatnævnet behandlede i 2002 19 sager om tilsidesættelse af klientkontovedtægten. I alle sager med undtagelse af én fandt nævnet, at advokaten havde handlet i strid med god advokatskik og pålagde en bøde på mellem 3.000 kr. og 6.000 kr. I den sag, hvor advokaten ikke fik en bøde, blev han frifundet på grund af særlige omstændigheder i forbindelse med alvorlig sygdom.

I 2002 indgav Advokatrådet 6 klager til Advokatnævnet med påstand om frakendelse af retten til at virke som advokat på grund af manglende overholdelse af klientkontovedtægten. Disse sager blev ikke afgjort i beretningsåret og forventes afgjort i 2003.

forholdet til
modparten – grænser
for varetagelse af
klientens interesser

En advokat er i forbindelse med sin rådgivning og sagsførelse for en klient forpligtet til at gøre sit bedste for at varetage klientens interesser. Men der er grænser for, hvad advokaten kan gøre for sin klient, og advokaten må ikke gå videre end berettede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger. Det vil sige, at advokaten eksempelvis ikke må true med at indgive konkursbegæring mod en skyldner, der ikke vil betale, hvis det er klart, at skyldneren har penge. En konkursbegæring er ikke det rette retsmiddel i den situation, og advokaten er henvist til at udtage stævning og få dom for kravet eller - hvis der ikke er rejst indsigelser fra skyldnerens side - påbegynde en inkassosag.

Et andet eksempel er, hvis advokaten i en ejendomshandel nægter at frigive en del af købesummen med henvisning til, at der er mangler ved ejendommen. Hvis det ikke er aftalt mellem køber og sælger, må advokaten ikke på den måde sikre sin klients eventuelle mangelskrav, uanset om hans klient udtrykkeligt anmoder om det. Advokaten er henvist til at følge købsaftalens bestemmelser.

Følgende afgørelse viser, at advokater i sagsførelsen skal påse, at betingelserne for at føre sagen er tilstede:

Kendelse af
17. oktober 2002,
j.nr. 02-0401-01-2729

Advokaten ophævede et lejemål, men havde ikke overholdt lejelovens frister

En advokat krævede som advokat for en udlejer ved en skrivelse af 2/10 betaling af husleje for september og oktober. Han meddelte samtidig, at skrivelsen var at betragte som et påkrav efter lejelovens regler, og at lejemålet ville blive ophævet, såfremt der ikke skete betaling inden 3 dage. Lejeren klagede til Advokatnævnet over denne fremgangsmåde.

Advokatnævnet afgjorde sagen således :

”Advokat [X] burde ikke have medtaget lejerestance for oktober i sin påkravsskrivelse, idet betalingsfristen på 3 dage ikke var udløbet på tidspunktet for påkravets fremsendelse, jfr. lov om leje af almene boliger § 90, stk. 2, 2. punktum. Da påkravet således ikke indeholdt en korrekt opgørelse af lejerestancen, var der ikke tale om et gyldigt påkrav, der kunne danne grundlag for den senere ophævelse af lejemålet.”

Nævnet tildelte advokaten en irettesættelse og bemærkede, at det var en formildende omstændighed, at lejeren tillige var i restance med betaling af september måneds husleje.

8. Statistik

Indkomne klager i 2002 i forhold til tidligere år

Diagram nr. 1
Adfærdssager

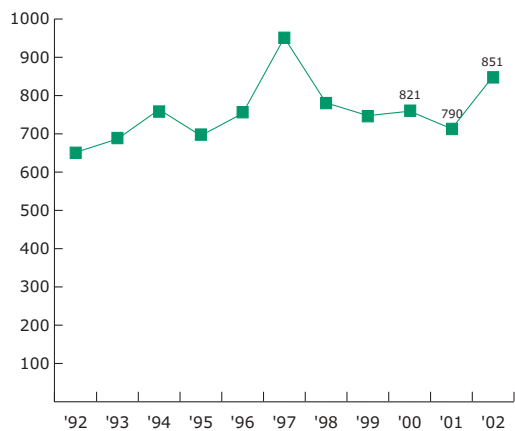
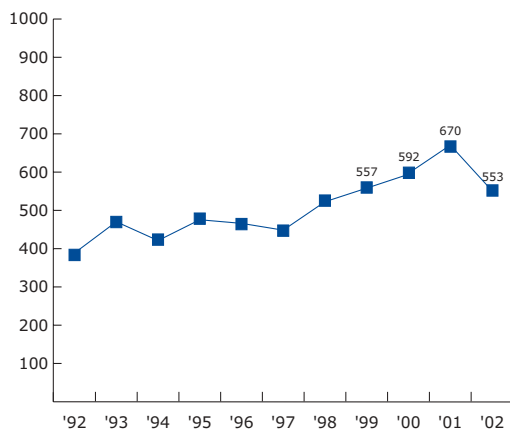

Diagram nr. 2
Salærsager

Antallet af afsagte nævnskendelser i 2002 i forhold til tidligere år

Diagram nr. 3
Adfærdskendelser

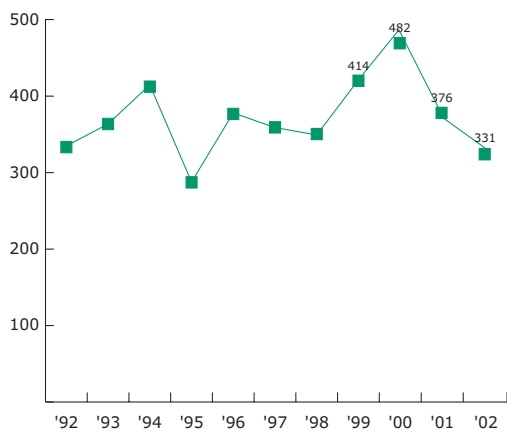
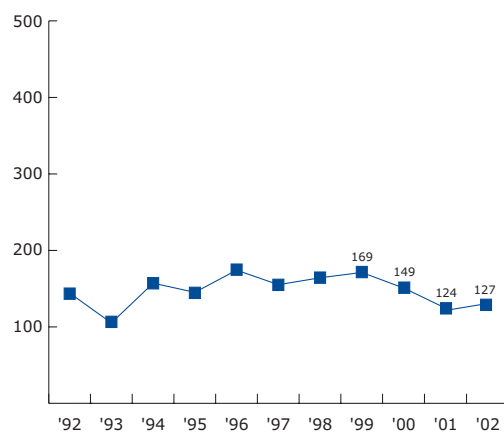

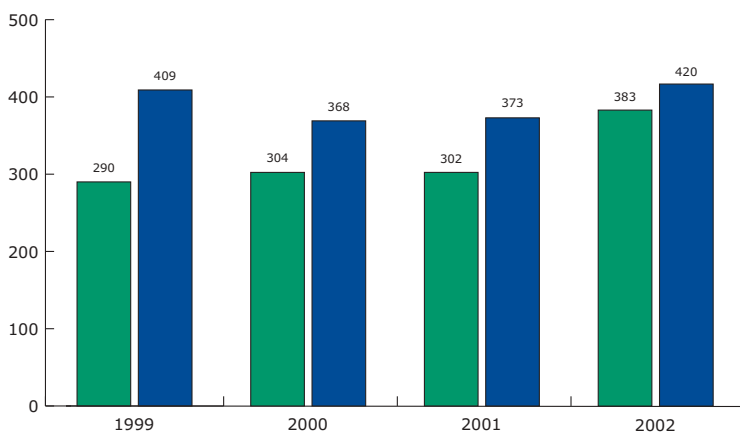
Diagram nr. 4
Salærkendelser

Samlet sagsbehandlingstid i dage

Diagram nr. 5

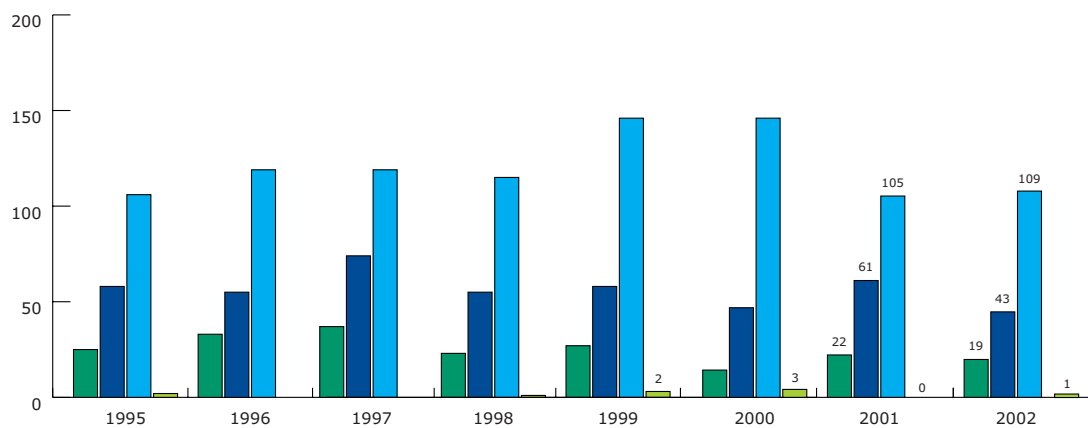
■ Adfærd ■ Salær

Sanktionsfordeling i 2002 i forhold til tidligere år

■ Advarsel ■ Irettesættelse ■ Bøde ■ Frakendelse

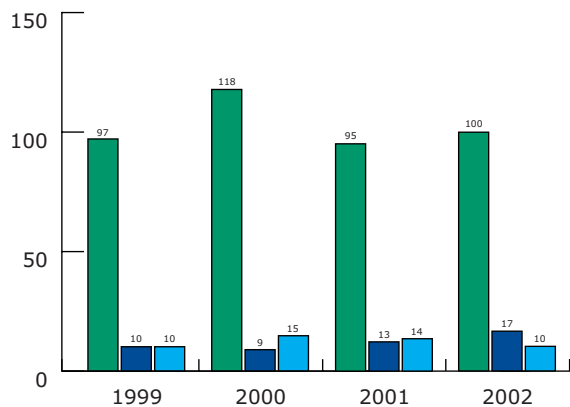
Diagram nr. 6

Afgørelser i salærsager i forhold til kredskendelse i 1. instans

Diagram nr. 7

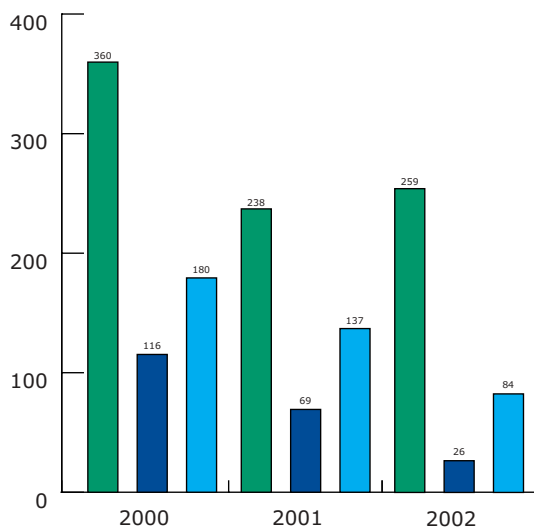
■ Stadfæstet ■ Nedsat/bortfald ■ Forhøjet

Afviste adfærdsklager

Diagram nr. 8

■ Afvist som åbenbart grundløs ■ Afvist som for sent indgivet
■ Afvist på sagens beskaffenhed (hører ikke under advokatnævnet)

advokat*nævnet*

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Tlf. 33 96 97 98

Fax 33 36 97 50

www.advokatnaevnet.dk

Telefontid: Mandag til onsdag

samt fredag: 9.30-12.30.

Torsdag: 10.00-12.30